

Kniha Daniel – deväťdesiattri

Odhaľovanie prorockej trilógie Ríma: od starovekého pohanstva k modernému zvodu

Jeff Pippenger

2024-02-26

Kniha Daniel určuje, že videnie ustanovuje Rím, a tomuto porozumeniu odporovali protestanti milleritských dejín, keď William Miller tento fakt označil. V posledných dňoch je to stále Rím, kto ustanovuje videnie, a dnes laodicejský adventizmus zastáva padlý protestantský názor, že lúpežníci z tvojho ľudu sú Antiochus Epifanes. Ľud zmluvy, ktorý bol v milleritských dejinách obchádzaný, odporoval tej istej pravde, ktorej teraz odporuje ľud zmluvy posledných dní, ktorý je teraz obchádzaný. Šalamún to vyjadril dobre:

To, čo bolo, je to, čo bude; a čo sa stalo, je to, čo sa stane; a niet ničoho nového pod slnkom. Či je niečo, o čom by sa mohlo povedať: Pozri, toto je nové? Už to bolo oddávna, v časoch, ktoré boli pred nami. Kazateľ 1:9, 10.

Prorocky existujú tri prejavy Ríma a prvé dva prejavy určujú charakteristiky tretieho, lebo pravda sa potvrdzuje na svedectve dvoch.

Ale ak ťa nepočúvne, vezmi so sebou ešte jedného alebo dvoch, aby bolo v ústach dvoch alebo troch svedkov potvrdené každé slovo. Matúš 18,16.

Náboženstvom pohanského Ríma bolo pohanstvo a pohanstvo je falzifikátom pravého náboženstva. Nie je to ani tak falzifikát v tom zmysle, v akom sa rozumie falšovaná mena, pretože pohanstvo sa v skutočnosti vôbec nepodobá pravému náboženstvu. Prorocky však má falšované charakteristiky. Mesto Rím je falzifikátom Jeruzalema a má chrám (Pantheon), ktorý bol falzifikátom chrámu v Jeruzaleme. Náboženské praktiky pohanstva sú neposvätené a diabolské, ale predstavujú Satanove falšované náboženské praktiky. Hlava náboženstva pohanského Ríma niesla titul Pontifex Maximus. „Pontifex Maximus“ pôvodne označoval najvyššieho kňazu rímskeho štátneho náboženstva v starovekom Ríme, pričom jeho pôvod siaha do obdobia ranej Rímskej republiky. Postupom času sa tento titul začal spájať s politickou a náboženskou autoritou a napokon sa vyvinul do podoby titulu, ktorý dnes používa pápež v Rímskokatolíckej cirkvi.

Titul hlavného kňaza pohanského Ríma bol Pontifex Maximus a bol to aj titul hlavného kňaza pápežského Ríma; je to latinský výraz, ktorý znamená „Najvyšší z najvyšších pontifexov“. Bol hlavným kňazom rímskeho štátneho náboženstva, osobitne kultu boha Jupitera. Pontifex Maximus mal významnú náboženskú autoritu a zodpovednosti vrátane dohľadu nad rôznymi náboženskými obradmi a zabezpečovania riadneho fungovania rímskeho náboženského kalendára. Pontifex Maximus bol hlavou Kolégia pontifikov (Collegium Pontificum), skupiny kňazov zodpovedných za výklad a zachovávanie obradov rímskeho náboženstva.

Najvyšší kňaz pohanského i pápežského Ríma bol Pontifex Maximus; preto titul hlavy novodobého Ríma bude prirodzene tiež Pontifex Maximus. Náboženstvom pohanského Ríma bolo pohanstvo a náboženstvom pápežského Ríma bolo a stále je pohanstvo, avšak zahalené vyznávaním kresťanstva; a náboženstvom moderného Ríma posledných dní bude pohanstvo, zahalené vyznávaním kresťanstva.

Pohanský aj pápežský Rím mali určené osobitné časové obdobie, počas ktorého mali vládnuť zvrchovane. Pohanský Rím mal vládnuť zvrchovane tristošesťdesiat rokov na naplnenie časového proroctva z Daniela 11,24.

Vstúpi pokojne aj na najúrodnejšie miesta provincie; a bude robiť to, čo nerobili jeho otcovia ani otcovia jeho otcov; rozdelí medzi nich korisť, lúpež a bohatstvo; ba bude osnovovať svoje úmysly proti pevnostiam, a to len na čas. Daniel 11:24.

Predmetom dvadsiateho štvrtého verša je pohanský Rím, pretože sa stal predmetom už v šesnástom verši a zostáva ním až po tridsiaty prvý verš. Týmto veršom sa budeme osobitne venovať v nasledujúcich článkoch, no tu iba poukazujeme na to, že proroctvo označilo, že pohanský Rím bude zvrchovane vládnuť tristošesťdesiat rokov, ako to znázorňuje Rím, ktorý „zamýšľa“ svoje „úmysly proti pevnostiam, a to na čas“. Slovo preložené ako „proti“ v skutočnosti znamená „z“, a verš hovorí, že Rím bude riadiť svet „z“ „pevností“, ktorými bolo mesto Rím, a bude tak činiť po „čas“, čo je tristošesťdesiat rokov.

Pohanský Rím začal vládnuť zvrchovane v bitke pri Aktiu v roku 31 pred Kr. a zvrchovane vládol až do roku 330 po Kr., keď Konštantín premiestnil hlavné mesto ríše z pevnosti mesta Rím do mesta Konštantínopol. Potom sa ríša začala neslávne rúcať. Mesto Rím bolo prorockou „pevnosťou“ pohanského Ríma, a keď vládol z tohto mesta, bol neporaziteľný. Vo vojne, ktorá nasledovala po Konštantínovom prenesení moci, sa mesto Rím stalo terčom útoku pre Gensericha a vpádu barbarských kmeňov, ktoré sú znázornené prvými štyrmi trúbami v ôsmej kapitole Zjavenia.

Z tohto dôvodu v Danielovi, v 11. kapitole, 31. verši, „ramená“ (pohanský Rím), ktoré povstali na podporu pápežstva, najprv poškrvnili „svätyňu sily“. Mesto Rím je prorockou „svätyňou sily“ pre pohanský aj pápežský Rím, lebo v roku 330, prenesením pohanskej moci do Konštantínopola, bolo mesto Rím ponechané pápežskému Rímu, ktorý bol na vzostupe. Z tohto dôvodu Zjavenie, 13. kapitola, 2. verš hovorí, že drak (pohanský Rím) dal pápežskému Rímu jeho „stolicu“. „Stolica“ je miesto, odkiaľ moc vládne, a od roku 538 až do roku 1798 vládol pápežský Rím najvyššou mocou, tak ako pohanský Rím vládol najvyššou mocou po „čas“.

Proroctvo určuje osobitné časové obdobie, keď budú pohanský aj pápežský Rím vládnuť zvrchovane, a keď tak budú činiť, bude to zo svojho sídla moci, ktorým bolo mesto Rím. Nepremožiteľnosť pohanského Ríma sa skončila, keď opustil mesto Rím, čím sa označil koniec tristošesťdesiatich rokov, predstavených ako „čas“ vo verši dvadsaťštyri; a keď sa v roku 1798 skončilo tisícdeväťdesiat rokov pápežskej vlády, Napoleon dal pápeža odvieť z mesta Rím a ten zomrel vo vyhnanstve.

Pohanský Rím a pápežský Rím ustanovujú, že moderný Rím bude v posledných dňoch vládnuť zvrchovane počas určitého prorockého obdobia. „Času už viac nebude“, avšak obdobie pápežského prenasledovania posledných dní je určité obdobie, ktoré sa začína čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom v Spojených štátoch a pokračuje až do uzavretia ľudskej doby milosti, keď povstane Michal a vyhlási: „Kto pácha nepravosť, nech pácha nepravosť ešte; a kto je poškvrnený, nech je poškvrnený ešte; a kto je spravodlivý, nech je spravodlivý ešte; a kto je svätý, nech je svätý ešte.“

Pohanský Rím počas svojich krvavých dejín prenasledoval kresťanov v Koloseu v meste Rím a kresťanskí historici odhadli, že počas temného veku pápežskej vlády pápežstvo zavraždilo sto miliónov mučeníkov; pápežstvo však toto tvrdenie popiera a stanovuje odhad na približne päťdesiat miliónov. Pohanský aj pápežský Rím prenasledovali Božích verných a moderný Rím bude v posledných dňoch tiež prenasledovať Boží verný ľud.

„Mnohí budú uväznení, mnohí budú zachraňovať svoj život útekem z miest a mestečiek a mnohí budú mučeníkmi pre Krista, keď budú stáť na obranu pravdy.“ Selected Messages, zv. 3, s. 397.

Pohanský Rím prekonal tri geografické prekážky, keď preberal vládu nad svetom. Pápežský Rím prekonal tri geografické prekážky, keď preberal vládu nad svetom. Moderný Rím v roku 1989 premohol kráľa juhu (ateistický Sovietsky zväz) a pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone následne zvrhne slávnú krajinu (Spojené štáty). Potom premôže Egypt (celý svet).

„Celá spoločnosť sa zoraďuje do dvoch veľkých skupín: poslušných a neposlušných. V ktorej z týchto skupín budeme nájdení?“

„Tí, ktorí zachovávajú Božie prikázania, tí, ktorí nežijú len z chleba, ale z každého slova, ktoré vychádza z úst Božích, tvoria cirkev živého Boha. Tí, ktorí sa rozhodnú nasledovať Antikrista, sú poddanými veľkého odpadlíka. Zoradení pod zástavou satana prestupujú Boží zákon a vedú iných, aby ho prestupovali. Usilujú sa tak utvárať zákony národov, aby ľudia prejavovali svoju vernosť pozemským vládam pošliapávaním zákonov Božieho kráľovstva.“

„Satan odvádza mysle nepodstatnými otázkami, aby ľudia s jasným a zreteľným pohľadom nevideli veci nesmierného významu. Nepriateľ plánuje zachvátiť svet do osídla.“

„Takzvaný kresťanský svet sa má stať javiskom veľkých a rozhodujúcich udalostí. Ľudia vo vedúcich postaveniach budú podľa príkladu pápežstva vydávať zákony ovládajúce svedomie. Babylon prinúti všetky národy piť z vína hnevu svojho smilstva. Bude do toho zapojený každý národ.“ Manuscript Releases, volume 1, 296.

Aby bolo možné obhájiť pravdu, ktorá stotožňuje „nádhernú zem“ z Daniela jedenástej kapitoly, štyridsiateho prvého verša, ako symbol Spojených štátov, Lev z kmeňa Júdovho otvoril študentom prorocstva posledných dní zásadu trojitej aplikácie prorocstva. Svetlo z týchto posledných šiestich veršov bolo ustanovené tým, že sa dejiny predstavené výrazom „každodenná“ v knihe Daniel, ako sú vyložené v tridsiatom prvom verši Daniela jedenástej kapitoly, aplikovali na posledných šesť veršov tejto kapitoly. Tá istá základná pravda („každodenná“), ktorá sa stala kľúčom Millerovho

prorockého rámca, vytvorila aj prorocký rámec posledných dní. Millerov rámec bol založený na dvoch pustošiacich mocnostiach pohanstva a pápežstva, ktoré prenasledovali Boží ľud, a rámec posledných dní je založený na troch pustošiacich mocnostiach, ktoré prenasledujú Boží ľud v posledných dňoch.

Nárast poznania, znázornený v posledných šiestich veršoch Daniela jedenástej kapitoly, ktoré predstavujú nárast poznania, ktorý prišiel v roku 1989 a ktorý je znázornený riekou Hiddekel, bol odmietaný nepriateľmi pravdy. Tento odpor viedol k pochopeniu princípu trojitej aplikácie prorockého, ktorý bol najprv rozpoznávaný ako trojitá aplikácia Ríma, čo je námet, ktorý ustanovuje videnie prorockých dejín.

Kde niet videnia, ľud hynie; ale blahoslavený je ten, kto zachováva zákon. Príslovia 29:18.

Trojnásobná aplikácia troch prejavov Ríma ukazuje, že náboženstvom pohanského i pápežského Ríma je pohanstvo a že ich náboženstvo je spravované človekom nesúcim titul Pontifex Maximus. Tieto dva prejavy Ríma poukazujú na to, že tri zemepisné mocnosti sú odstránené ešte predtým, ako začnú po určenej obdobe zvrchovane vládnuť, a že budú vládnuť zo sedemvrchového mesta Ríma, ktoré je ich svätyňou sily. Obe dosvedčovali skutočnosť, že prenasledovali verný Boží ľud. Preto na základe týchto dvoch svedkov vieme, že náboženstvom moderného Ríma bude pohanstvo a že bude vedený rímskym pápežom, ktorého titul je Pontifex Maximus.

Skôr než veľká smilnica prevezme kontrolu a získa najvyššiu vládu, bude musieť moderný Rím prekonať tri prekážky; a prvou prekážkou sú dejiny minulosti, a to zánik Sovietskeho zväzu v roku 1989, ateistického nepriateľa Ríma, ktorý sa vzpíeral moci Ríma v Európe. Ďalšia prekážka bude odstránená pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone v Spojených štátoch, a potom Organizácia Spojených národov odovzdá svoju moc modernému Rímu na krátky čas. Keď bude úplne dosadený na trón, nastane prenasledovanie posledných dní.

Kniha Daniel, a zvlášť ôsma kapitola Zjavenia, poskytujú prorocké charakteristiky Ríma, ktoré prispievajú k správne pochopeniu moderného Ríma. Jednou z týchto charakteristík bolo rozdelenie Rímskej ríše na Východ a Západ, ktoré uskutočnil Konštantín v roku 330. Pohanský Rím a pápežský Rím, keď sa posudzujú spoločne, takisto hovoria o dvojakej povahe Ríma. Konštantínovo rozdelenie, ktoré vytvorilo západný a východný Rím, je druhým svedkom pohanského a pápežského Ríma. Konštantín ustanovil občiansku moc na východe a cirkevnú moc ponechal na západe. Pohanský Rím predstavoval štátnictvo a pápežský Rím predstavoval cirkevnictvo. Východ bol štátnictvom, západ bol cirkevnictvom, ako to predobrazuje železo a hlina z druhej kapitoly Daniela, alebo mužský roh a ženský roh z ôsmej kapitoly Daniela, alebo dravé šelmy zo siedmej kapitoly Daniela a svätyňové šelmy z ôsmej kapitoly Daniela.

Novodobý Rím bude mať takisto dvojité povahu, pozostávajúcu zo spojenia cirkvi a štátu, zo železa a hlíny, z cirkevnictva a štátnictva, avšak Novodobý Rím bude mať aj trojitú povahu. V ôsmej kapitole Zjavenia boli západný i východný Rím doslovne aj symbolicky rozdelené na tri časti. Konštantín, vládnucci z východného Ríma, doslovne rozdelil svoje kráľovstvo svojim trom synom a západný Rím bol symbolicky predstavený slnkom, mesiacom a hviezdami, ktoré znázorňovali trojitú formu vlády, ktorú používala Rímska ríša. Tak teda Novodobý Rím, hoci je

dvojitý v podobe cirkevnictva a štátnictva, bude zároveň predstavovať trojité spojenie, znázornené drakom, šelmou a falošným prorokom.

Prejavy pohanského a pápežského Ríma určujú zložitú prorockú skladbu záverečného moderného Ríma. Je to trojité zjednotenie, ku ktorému dochádza pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone, čo vedie svet k Armagedonu. Je to celosvetový „obraz šelmy“, ktorý je symbolom spojenia Cirkvi a štátu. Jeho hlavou je Pontifex Maximus, ktorý vládne z mesta Rím, ktoré je sídlom jeho moci. Občiansku autoritu človeka hriechu poskytne Organizácia Spojených národov a svet bude donútený prijať trojitý, a predsa dvojitý systém antikrista donucovacou mocou Spojených štátov. Tak, ako pohanský Rím (drak) v trinástej kapitole Zjavenia, vo verši dva, dal pápežstvu „svoju moc, svoj stolec i veľkú právomoc“, Spojené štáty, ako predobraz pohanského Ríma, vykonávajú tie isté tri diela pre moderný Rím. Stolcom je Vatikánsky mestský štát v sedemvrchovom meste Rím, autoritou je Organizácia Spojených národov a mocou sú Spojené štáty. Spoločne vedú svet na miesto, kde pápežstvo „príde ku svojmu koncu, a nebude mu nikoho na pomoc“.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

A šiesty anjel vylial svoju čašu na veľkú rieku Eufrat; a jej voda vyschla, aby sa pripravila cesta kráľom od východu slnka. A videl som troch nečistých duchov, podobných žabám, vychádzať z úst draka, z úst šelmy a z úst falošného proroka. Lebo sú to duchovia démonov, ktorí činia divy a vychádzajú ku kráľom zeme i celého sveta, aby ich zhromaždili do boja toho veľkého dňa všemohúceho Boha. Hľa, prichádzam ako zlodej. Blahoslavený je ten, kto bdie a zachováva svoje rúcho, aby nechodil nahý a nevideli jeho hanbu. A zhromaždil ich na miesto, ktoré sa po hebrejsky volá Armagedon. A siedmy anjel vylial svoju čašu do povetria; a z chrámu neba, od trónu, zaznel mohutný hlas, ktorý povedal: Stalo sa. Zjavenie 16:12–17.